

WWW.JYY.FI/ILOKIVI

ILOKIVI On Stage

MARRASKUU 07

**ILOTUNTI pe-la klo 22-23, ke klo 21-22!
Juomat 2,5 €: Iso III / siideri (0,33 l)**

KE 31.10. No Haven - Rock'n' Roll Club / 22-03 / 3 €
Enter the pain, Fungus liver, Moskova

LA 3.11. NS.KLUBI / 21-03 / 5-6€
Kasko, The Rollstons, NS.DJ:t, Ennakot: Levykauppa Äx. Ilotunti 21-22

**KE 7.11. DDR Party Program Presents: Punk Rock Party LIT-FIN
21-03 / 4 €** Lenino Prospektas (Liettua), Dead Sunrise + Support

PE 9.11. Antiterrorismi-klubi / 22-03 / 3 €
Kamala, Art Deco, Peter North&South (60-80-lukujen coverit) + special guest

PE 9.11. International megamix Party / 21-03 / upstairs / 4 €
Grand opening night!

LA 10.11. Club Valiokunta presents: LISÄELÄMÄ / 22-03 / 3 €
GuitarHero-turnaus klo 22.30! Ilmoittaudu: www.lisaelama.net
Videovalvontaa Live, Micromusic Tku HQ Dj's, retropelejä!
Järj. JYYn kulttuurivaliokunta

LA 10.11. Bongo Club: Viva La Diva! / 22-03 / yläkerta / 4 €
DJ:s Aicha, Anna S, Jussi Kantonen + Hear Vjt

KE 14.11. Pidä hyvänä! iltaklubi / 21-03 / 5 €, opiskelijat 4 €
Sydän, sydän + NS.DJ:t Rokko, Israel & Laura Järj. JYYn sosiaalivaliokunta

KE 21.11. Suuri väittelyilta! / Ovet auki klo 19 / show time klo 20 / 3 €
Filoso? Tuomas Nevanlinna, dosentti Veijo Hietala, kansanedustaja Claes Andersson, YleX:n Tuomas Rajala ja kirjailija Pirjo Hassinen

PE 23.11. Nightmare Before Christmas / 22-03 / 4 €, jäsenet 3 €
Gloria Morti, Crystalic, Pressure Points. Järj. Fokus

LA 24.11. Seisomapaikka / 18.30 & 22.00 / 7-10 €
MC Pekka Jalava, Jouni Kallio, Jacke Björklund ja Marko Kämäräinen ja Mikko Vaismaa

SU 25.11. Timo Rautiainen unplugged - tuki ikimetsille / 15 - 18 / 0 €
Konsertin lisäksi näyttelijä-kirjailija Reidar Palmgren ja Rautiainen keskustelevat luonnosta ja ihmisestä. Järj. Ikimetsän ystävät ry.

PE 30.11. Hear esittää: Mielikuvia, ambient-yö
Jukka Ruohomäki, no Xivic, Zoät-Aon, Kojime, K.Ylikulju, S.Louhela, Ville. A.E. Suopajarven Puiset heilat, DJ Indigo, VJ ?uksusmuksu

**YLIOPIPPILASALO ILOKIVI
KESKUSSÄÄTÄMÖN LÄNTI 2**

K-18

DIVARIN HELMI

Alaikäraja levytystudioihin

Spraykaalit: Spray (AXR 1992)

JOS INTERNETISTÄ etsii suomalaisten musiikkidigga-

reiden camphenkisiä suosikkilevyjä, yksi usein eteen tuleva nimi on Spraykaalit. 13- ja 14-vuotiaiden poikien muodostama rapduo teki 1990-luvun alussa yhden lp:n, jossa se esitti eurodancepohjaista rappia kammottavan rasistisilla ja seksistisillä sanoituksilla.

Ylen Elävästä arkistosta löytyvässä videohaastattelussa pojat väittivät itse tekevänsä sanat ja taustat kappaleisiinsa, mutta ainoaksi jääneellä levyllä kappaleet on merkitty **Risto Asikaiselle, Ilkka Vainiolle** ja **Ville Virtaselle**. Että sellaista varhaisnuorison omaehtoista musiikintekemistä.

Kas näin lapset räppäävät: "Sulla on varmaan hirveä kondis / viidettä varvia kestää mun stondis / Espan puistossa bongataan akkaa / neekerin kainaloon saaliimme pakkaa / Täytyykö meidän turvottaa punttia / kalsariin banaani, neekerin stunttia / Leikitään sitkeesti Somali-setiä / on reissumiehelle saatava petiä". Seksin harrastamisesta yritetään räpätä kokemuksen syvällä rintaäänellä, vaikka ääni ei ole kokenut vielä edes murrosta. Sitä paitsi sänkypuuhat taitaa tuon ikäisiltä kieltää jo lakikin.

Sopivatko näiden aihepiirien lyriikat vähän toisella kymmenellä olevien poikien suuhun? Levyn tuotantoryhmän mielestä ilmeisesti sopivat. Riittävä on paikoin erittäin näppärää, mutta ei voi välttyä samalla ihmettelemästä, millaiset vanhemmat antavat holhottaviensa osallistua tällaisen levyn tekoon. Ehkä vastaus löytyy kappaleesta *Kuningas Alkoholi II*: "Ei saanut selvänä vaimolta / vaan luottamusmieheltä Raimolta / Nyt kähmii naisia pienessä / vetovoimaa rumassa sienessä / Lasikruunu faijan päässä hohtaa / se aktiin nykyään aina johtaa / Faija on kunkku, entinen runkku / Pirtua, naisia, kelpaa punkku".

Spraykaalien räppärit olivat **Ilkka Rinne** ja **Teemu Airamo**. He ovat tällä hetkellä hieman alle 30-vuotiaita. Airamo on rap-uransa jälkeen työskennellyt radioissa Ruotsissa, Yhdysvalloissa ja viimeisimpänä Norjassa, mutta Rinteen myöhemmistä vaiheista ei ole varmuutta. Kumpikaan heistä tuskin mainostaa nykyään olleensa Spraykaaleissa, sillä levy on malliesimerkki siitä, miksi lapsia ei pitäisi päästää studioon, ja miten aikuiset eivät joskus kannata sitä vastuuta, joka heille kuuluisi.

Mikko Mattlar

Sarjassa esitellään unohtuneita kulttilevyjä.

arviot

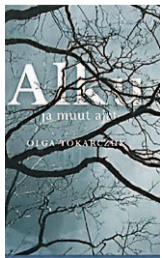
A **Olga Tokarczuk: Alku ja muut ajat**
Otava

Onko ajan jatkumossa reikä? Onko keinoa pysäyttää ajan jatkumoon tukehtuminen? Puolalaisen **Olga Tokarczukin** läpimurto-teos leikittelee ajan olemuksella. Tapahtumat sijoittuvat pieneen puolalaiseen kylään nimeltä Alku. Alussa elävät ihmiset ovat keitä tahansa meistä: he ovat ajan kahleessa, menneisyyden ja tulevaisuuden muodostamassa illusorisessa jatkumossa, joka synnyttää huolen ja loppumattoman tarkoituksen etsimisen.

Romaani muodostuu erilaisten ihmisten ja esineiden ajoista. Tokarczuk tuo kiinnostavalla tavalla esiin ihmisten, eläinten ja esineiden erilaiset tavat olla ja ymmärtää aikaa. Myytit ja uskomukset tuovat oman ulottuvuutensa aikaan yhdistäen eri sukupolvet toisiinsa.

Tokarczukilla on taiturimainen kyky säädellä kohtausten sirpaleet oikeisiin mittasuhteisiin. Tapahtumat ovat usein juuri ja juuri sillä rajalla, voisivatko ne tapahtua oikeasti.

Kertojana Tokarczukissa on jotakin ikaikaista, vanhan kansannaisen tapaista. Tämä tuo uuden ulottuvuuden moderniin romaaniin ja saa aikaan teoksen lumon.

Elina Mattila

"Lumoavaa ajan olemuksen pohdintaa."

M **Kuha.: Tieteen puolesta – fiktiota vastaan**
Kioski Rec

Helsinkiiläinen Kuha. on edennyt neljännen albumiinsa. Bändin edellinen levy *Telekineettinen testilaboratorio* saavutti jonkin verran suosiota tietyissä piireissä.

Tieteen puolesta – fiktiota vastaan on Kuhan mukaan maailman ensimmäinen tiedealbumi, sillä sen sanoituksissa on hylätty fiktiivinen tarinankerronta ja pitäytytty pelkissä faktoissa. Vaikka bändin musiikki ei ole helpoimmasta päästä, esimerkiksi YUP on osoittanut, että näinkin kierolla materiaalilla voi menestyä.

YUP:n lisäksi Kuhaa on verrattu CMX:ään, ja bändi onkin yhtä kaukana kolmisointurokista. Edellä mainittujen lisäksi paikoin tulee mieleen Rammstein, sillä laulaja **Juha Kuha** kuulostaa täydellä höyryllä päästellesään aivan **Till Lindemannilta**. Eikä Kuhakaan säästele säröä silloin, kun siltä tuntuu.

Kuhan sävellyksissä riittää koukkuja, ja sovitusten rikkaus kertoo, ettei studioaika ole säästetty. Tekstit kaatuvat kuitenkin välillä ärsyttävään erikoisuuden tavoitteluun. Harmi sinänsä, koska musiikillisesti levy kestäisi kuuntelua vaikka kuinka pitkään. Ehkä faktat ovat liian raskaita kuunneltavia koko albumin mitalla.

Mikko Mattlar

"Progen puraisema Rammstein."

A **Simo Frangén (toim.): Pahkasika – Hinta pәрstän mukaan**
Johnny Kniga

Pahkasika alkaa muistuttaa **Jimi Hendrixia**: molemmilta pukkua postuumia julkaisua, vaikka itse artisti kasvaa koiranputkea.

Tommi Liimatta valikoi ensimmäiseen pläjäykseen paljon sarjakuvia ja mustaa huumoria, kun taas **Simo Frangénin** toimittama kakkososa on tekstipainotteisempi. Noin 350 sivuun mahtuu toki myös paljon kuvallista hupailua postimyyntikatalogeista Hemmo Paskiaisiin. Koska kyseessä on maisteri Frangénin koostama teos, puujalkailut ja muut sanaturoilut ovat vahvasti edustettuina. Editori itse kertoo esipuheessa ponnastaneensa viina- ja pieruhuumoriin.

En laskenut palstamillimetrejä, mutta tuntumani on, että tässä teoksessa on edeltäjänsä enemmän harmitonta hupailua ja vähemmän viiltävää ivaa. Puhtaita parodioita niin julkishallinnon kuin bisnesmaailman käsittämättömyyksistä löytyy kyllä paljon.

Vaan jos rehellisiä ollaan, niin Pahkis-koosteiden keskinäinen rankkaaminen on vähän kuin omia lapsiaan arvioisi: rakkaita ne ovat kuitenkin kaikki.

Olli Sulopuisto

"Tavaraa riittäisi kolmanteenkin kirjaan."

S **Sicko Ohjaus ja käsikirjoitus Michael Moore**
USA 2007

Pitäisikö **Michael Mooren** lopettaa pamflettielokuvien tekeminen? Yhdysvaltain terveydenhuollon katastrofaalista tilaa päivittelevä *Sicko* jatkaa ohjaajan edellisten dokkareiden jalanjäljissä, eli tyyli on yhtä tymäkkä ja patetiaa on tarjolla reilusti.

Parhaimmillaan Moore on ihan hauska elokuvantekijä, joka nostaa sanojen ja tekojen ristiriidan näkyville nasevalla leikkauksella. Yhdysvaltain ulkopuoliselle katsojalle tarkasteltuna yli kaksituntinen elokuva on kuitenkin aivan liian pitkä ja täynnä tyhmyyksiä. Ensin esitellään muutama surkuteltava ihminen, sitten pohditaan kurjuuden taustoja ja

välillä pilkataan vähän **Bushia**.

Joku kaltoinkohdelluista ihmettelee, miksi sairastusvakuutusyhtiöt eivät seisoo hänen hetkellä asiakkaidensa tukena. Sitähän kaikki vakuutusyhtiöt tekevät: murskaavat numeroita, jotta ne eivät joutuisi maksumiehiksi.

Sitten lähdetään kiertämään maailmaa. Moorelle Kanada, Englanti, Ranska ja Kuuba ovat terveydenhuollollisia paratiiseja, joista ei löydy sitten mitään vikaa. Argumentin uskottavuutta voi pohtia ajatusleikillä, jossa hän olisi käynyt Suomessa ja kehnut systeemin maasta taivasiin.

Systeemi on mätä, mutta Sickon kaltaisilla pökäleillä sitä ei korjata.

Olli Sulopuisto

"Huono esitys hyvästä aiheesta."

Tuttu hahmo Michael Moore setvii tällä kertaa terveydenhuoltoa.